

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010797
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2322010797.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 20.07.2022, sp. zn. 31T/51/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. októbra 2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v bode 2/ v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona r u š í skorší trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 31. januára 2022 sp. zn. 0T/26/2022, právoplatný dňa 31. januára 2022, vo výrokoch o vine a treste.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 31. januára 2022 sp. zn. 0T/26/2022, právoplatným dňa 31. januára 2022,

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený trvalý pobyt A. XXXX, D. E., t. č. vo väzbe,

sa uznáva za vinného, že

1/ dňa 02.01.2022 v čase o 12.56 hod. v Seredi po ulici Šulekovskej a Krásnej viedol ako vodič motorové vozidlo Volkswagen Golf EČ: E., pričom mu bola rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta č. ORPZ-GA-ODI2-2020/006190 zo dňa 27.11.2020, právoplatné toho dňa, uložená sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 24 mesiacov od 27.11.2020,

2/ dňa 28. 01.2022 v čase o 11:45 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky VW Golf, striebornej farby, se. E. v obci A. po miestnej komunikácii na ulici F., kde s vozidlom zacúval do dvora rodinného domu Č. XXX, pričom následnou kontrolou bolo zistené, že mu bol Okresným dopravným inšpektorátom Galanta v konaní Č. ORPZ-GA-ODI2-2020/006190 dňa 27.11.2020, s právoplatnosťou dňa 27.11.2020, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, v trvaní do 27.11.2022, pričom rozhodnutie o priestupku pod Č. ORPZ-GA-ODI2-2020/006190 prevzal osobne dňa 27. 11. 2020,

teda

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal

pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to

u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 3 Trestného zákona, spoločný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.07.2022, sp. zn. 31T/51/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 14.03.2022 v presne nezistenom čase do 18.20 hod. v G. na ul. H. C. pred rodinným domom s popisným číslom XX/X fyzicky napadol I. E. tak, že ho dreveným konárom odtrhnutým zo stromu viac krát udrel do hlavy, čím mu spôsobil ranu na záhlaví, ktorá si vyžiadala jednorazové ošetrenie bez jeho obmedzenia na obvyklom spôsobe života, pričom obvinený bol rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru č. bloku L0207208 dňa 19.06.2021 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

2/ dňa 02.01.2022 v čase o 12.56 hod. v Seredi po ulici Šulekovskej a Krásnej viedol ako vodič motorové vozidlo Volkswagen Golf EČ: E., pričom mu bola rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta č. ORPZ-GA-ODI2-2020/006190 zo dňa 27.11.2020, právoplatné toho dňa, uložená sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 24 mesiacov od 27.11.2020.

Za trestný čin v bode 1/ okresný súd uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za trestný čin v bode 2/ okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/95/2021 zo dňa 10.12.2021, doručený obžalovanému dňa 17.01.2022 a právoplatný dňa 26.01.2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č. I. 243 - 245 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré okresný súd prijal, a preto vykonal dokazovanie len ohľadne trestu. Okresný súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na úmyselné zavinenie obžalovaného ako i jeho doterajší život.

V rámci procesu vyhodnocovania dôkazov okresný súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 10.12.2021, sp. zn. 1T/95/2021, doručený obžalovanému dňa 17.01.2022 a právoplatný dňa 26.01.2022, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 16 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022, doručený obžalovanému a právoplatný toho dňa, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, spáchaného dňa 28.01.2022 a bol mu uložený trest povinnej práce, ktorého výkon mu bol odložený pre vzatie do väzby, peňažný trest, ktorý doposiaľ nezaplatil, a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky.

Okresný súd uviedol, že trestný čin v bode 2/ spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 17.01.2022, sp. zn. 1T/95/2021, čo má v zmysle § 358 ods. 8 Trestného poriadku účinky vyhlásenia rozsudku, a preto mu súd uložil súhrnný trest pri zrušení výroku o treste v uvedenom rozhodnutí. Trestný čin, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/26/2022, spáchal až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/95/2021, čím došlo k prerušeniu súbehu medzi týmito skutkami. Trestný čin v bode 1/ spáchal po vyhlásení ostatných odsudzujúcich rozsudkov (po doručení trestných rozkazov), preto mu súd zaň ukladal samostatný trest.

Okresný súd za trestný čin v bode 1/ zohľadnil obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť (priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený trestnými rozkazmi Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/26/2022, sp. zn. 1T/95/2021, a rozsudkami Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/179/2015, sp. zn. 2T/228/2009). Keďže sa v osobe obžalovaného jedná o viacnásobného páchatela trestnej činnosti a skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ako aj počas trestu povinnej práce, okresný súd mal za to, že uloženie alternatívneho trestu je nedostatočné a neúčelné a je potrebné uložiť trest odňatia slobody, ktorý pre spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nie je možné podmiennečne odložiť. Tento po zohľadnení uvedených skutočností uložil v trvaní 1 rok.

Okresný súd za trestný čin v bode 2/ zohľadnil obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť (priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený trestnými rozkazmi Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/26/2022, sp. zn. 1T/95/2021, a rozsudkami Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/179/2015, sp. zn. 2T/228/2009). Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 8 mesiacov. Okresný súd uviedol, že v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel ukladať trest nie miernejší ako uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/95/2021, ktorý je podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 16 mesiacov. Rovnako ako pri treste za trestný čin v bode 1/ okresný súd poukázal na osobu obžalovaného, ktorý sa týchto skutkov dopustil krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 27.11.2018, čím zjavne nebol dosiahnutý účel trestu a tým neboli splnené ani podmienky na podmienený odklad výkonu trestu. Preto mu okresný súd uložil nepodmienený trest odňatia slobody

pri zachovaní jeho dĺžky 8 mesiacov, ktorú súd považuje za dostatočnú na dosiahnutie účelu trestu aj vzhľadom na závažnosť páchanej trestnej činnosti a postoj obžalovaného. Keďže trestný čin spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu okresný súd aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 1 rok.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/179/2015, v ktorej bol prepustený dňa 27.11.2018, zaradil ho okresný súd na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa vzdal práva podať proti rozsudku okresného súdu odvolanie (č.l. 242 spisu) hneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor okresnej prokuratúry si ponechal lehotu na podanie odvolania, pričom v písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 20.07.2022 uviedol, že podáva odvolanie proti napadnutému rozsudku čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č.l. 247 spisu).

Prokurátor následne v písomných dôvodoch odvolania doručených okresnému súdu dňa 03.08.2022 (č. l. 250 - 251 spisu) uviedol, že odvolanie podané v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste v bode 1/ napadnutého rozsudku berie späť. Naopak odvolanie proti výroku o treste v bode 2/ napadnutého rozsudku nepovažuje za zákonné a to z dôvodu, že obžalovanému namiesto do úvahy prichádzajúceho spoločného trestu bol uložený súhrnný trest. Dôvodil to tak, že ak ide o čiastkový útok jedného pokračovacieho trestného činu, vyšetrovanie a rozhodovanie o tomto útoku nemôže byť vylúčené na samostatné konanie, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd zistia, že sa o čiastkových útokoch pokračovacieho činu vedú dve alebo viaceré konania, spoja ich do jedného konania, pričom poukázal na ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nezohľadnil skutočnosť, že skutok v bode 2/ napadnutého rozsudku je čiastkovým útokom vo vzťahu ku skutku uvedeného v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022, právoplatného 31.01.2022, a preto obžalovanému neuložil spoločný trest. Prokurátor poukázáním na odôvodnenie napadnutého rozsudku k trestnému činu v bode 2/ uviedol, že hoci doručenie trestného rozkazu má účinky čo do prerušenia súbehu medzi viacerými trestnými činmi, doručenie trestného rozkazu, resp. vyhlásenie rozsudku nespôsobuje prerušenie pokračovania v trestnej činnosti pri pokračovacom trestnom čine (ktoré účinky má výlučne doručenie uznesenia o vznesení obvinenia). Na základe uvedeného a z dôvodu, že nebolo aplikované ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona, prokurátor nepovažoval predmetný trest za zákonný.

Záverom prokurátor uviedol, že obžalovanému mal byť správne uložený pri aplikácii ustanovení § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mal prvostupňový súd zrušiť výrok o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022, právoplatného 31.01.2022, a súčasne podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložiť obžalovanému peňažný trest vo výške 600,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody na 3 mesiace ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody navrhoval, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného A. B..

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 02.09.2022.

Prokurátor krajskej prokuratúry prítomný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste v bode 2/ a spôsobe jeho výkonu, následne aby podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. OT/26/2022, právoplatný toho istého dňa a ďalšie výroky, ktoré majú podklad vo výroku o vine a aby uznal obžalovaného za vinného z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnom trestnom rozkaze a v bode 2/ výroku o vine ohľadom napadnutého rozsudku navrhoval uložiť obžalovanému spoločný trest odňatia slobody v primeranej výmere so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zároveň navrhoval uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 rokov.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné, pretože podstať veci tak, ako je načrtnutá v odvolaní aj v samotnom rozhodnutí, či inštitút vyhlásenia rozsudku doručením trestného rozkazu spôsobuje také účinky, ktoré prerušujú súbeh trestnej činnosti a následne jej možnosť trestania vo forme súhrnného trestu, ako aj spoločného trestu. Prokurátor mal za to, že v danej veci za skutok z 02.01.2022 je nutné ukladať spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko má tvoriť pokračujúci trestný čin ku skutku z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/26/2022. Pre ustálenie tohto momentu, či medzi týmito dvomi skutkami z 02.01.2022 a z 28.01.2022 je objektívna subjektívna súvislosť, je potrebné vyriešiť otázku, že medzi nimi prišlo k vyhláseniu, resp. právoplatnosti iného rozsudku a to trestného rozkazu sp. zn. 1T/95/2021. Teda či takýto právoplatný trestný rozkaz spôsobuje prerušenie súbehu a súčasne prerušenie možného pokračovania trestnej činnosti tak, ako to je indikované v rozhodovacej praxi pred rokom 1996 NS SR. Prokuratúr žiadal v odvolaní použiť aj ust. § 41 ods. 1 Trestného zákona. Na takýto postup mal obhajca za to, že dôvod vôbec nie je a čo sa týka posúdenia prerušenia súbehu účinkami vyhlásenia rozsudku, ak by sme v konkurencii možného uloženia súhrnného trestu a súčasne spoločného trestu prisúdili takú možnosť, že to možné je, tak mal za to, že iba v prípade, ak sa to týka toho istého čiastkového útoku jedného pokračovacieho trestného činu a nie vo vzťahu k skutku k inému, ktorý medzi nimi už bol právoplatne rozhodnutý. Preto si myslím, že tým, že skutok z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/26/2022 z 28.01.2022 spáchal obžalovaný s vedomím toho, že už mal doručený a už aj bol právoplatný skutok z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/95/2021, tak k tomuto skutku sp. zn. OT/26/2022 nie je možné, aby predstavoval pokračovací trestný čin. Preto, v čase keď rozhodoval Okresný súd Galanta, bol postup jeho rozhodnutia a ukladania trestu podľa jeho názoru správny. Iba vtedy by nebolo možné uložiť súhrnný trest sp. zn. 1T/95/2021, ak by sme už odvtedy mali iný právoplatný alebo vyhlásený rozsudok, čo musí krajský súd posúdiť, či tomu tak nie je vo vzťahu k bodu 1/ tohto rozsudku zo dňa 20.07.2022. Podľa názoru obhajcu ide o špecifickú situáciu, keď zákonodarca nemal na mysli ten istý rozsudok, ale iný rozsudok z iného konania. To znamená, že tu naráža na seba procesná subordinačná konkurencia. V tejto súvislosti uviedol, že sa k takémuto prípadu dopátral v starej teórii autora J. Kolár – trest súhrnný úhrnný vydané Československou akadémiou vied. Záverom uviedol, že ak striktné posudzuje obsah odvolania prokuratúry a súčasne dovolacie dôvody podľa teraz platného Trestného poriadku, má za to, že aj dnes pri rozhodovaní je rozhodnutie Okresného súdu Galanta zákonné, správne, spravodlivé a nie je nutné ho žiadnym spôsobom ani ex lege senátom odvolacím meniť.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že mu to je všetko ľúto a že by rád zostal na danom treste.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a to v časti výroku o treste v bode 2/ napadnutého rozsudku, a preto bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného

poriadku v bode 2/ v celom rozsahu, pričom odvolací súd v uvedenej časti sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil:

prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 28.06.2022 na okresný súd obžalobu pod sp. zn. 3 Pv 122/22/2202-31 na A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby;

okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to hodnotenia obžalovaného z ÚVV Leopoldov, odpisu registra trestov obžalovaného a obsahu spisov Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/95/2021 a sp. zn. 0T/26/2022.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu, náhrade škody a ochranných opatrení. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K právnej kvalifikácii

Pokiaľ ide o preskúmanie výroku v bode 1/ napadnutého rozsudku, vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolanie prokurátora vo vzťahu k výroku v bode 1/ napadnutého rozsudku bolo vzaté späť, týmto sa krajský súd nezaoberal.

Naopak, prokurátor v odôvodnení odvolania namietal, že výrok v bode 2/ napadnutého rozsudku nepovažuje za zákonný a to z dôvodu, že obžalovanému namiesto do úvahy prichádzajúceho spoločného trestu bol uložený súhrnný trest. Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom prokurátora, podľa ktorého okresný súd vo výroku v bode 2/ napadnutého rozsudku mal obžalovanému uložiť spoločný trest, a preto uvádza nasledovné.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona označuje za pokračovací trestný čin len také konanie páchatel'a, ktorým pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a zároveň sú splnené ďalšie formy pokračovania v trestnom čine. Z uvedeného vyplýva, že za pokračovací trestný čin môže byť posúdené len také konanie páchatel'a, pri ktorom boli každým čiastkovým útokom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 08.09.2015 pod sp. zn. 2Urto/5/2015).

Trestnosť čiastkových útokov, ak je daná kvalifikačná rovnorodosť (pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu) a ak sú splnené kritériá uvedené v druhej časti druhej vety § 122 ods. 10 Tr. zák. (objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin), sa v zmysle prvej časti naposledy citovanej vety posudzuje ako jeden trestný čin. Posúdenie, ako jeden trestný čin' znamená aj posúdenie ,ako jeden následok'. To znamená, že jednotne (v súhrne) sa posudzuje nielen konanie, ale aj následok pokračovacieho trestného činu. Až v súčte súm, zodpovedajúcich pri jednotlivých čiastkových

útokoch výške škody alebo rozsahu činu, sa teda posudzuje trestnosť celého ‚súskutčia‘, kvalifikovaného ako pokračovací trestný čin. Nie je v dôsledku uvedeného kvalifikačne relevantné, aká je výška škody alebo rozsahu činu pri ktoromkoľvek čiastkovom útoku, ale až pri ich finálnom súčte. Od tejto okolnosti závisí, či vôbec pôjde o (pokračovací) trestný čin, a ak áno, či pôjde o jeho posúdenie v rámci len základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty, resp. v ktorom jej odseku - podľa výšky škody alebo rozsahu činu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) (bližšie pozri Komentár k § 122 ods. 10 Trestného zákona).

Okresný súd po právnej stránke nesprávne ustálil, že skutok opísaný v bode 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, je trestom súhrnným. Podľa názoru krajského súdu predmetný skutok spáchaný dňa 02.01.2022 je ďalším čiastkovým útokom, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2022. Krajský súd zastáva názor, že tieto čiastkové útoky naplňajú znaky toho istého trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, je medzi nimi nielen blízka časová súvislosť v spôsobe ich spáchania, ale aj v predmete útoku, preto je v danom prípade správna aplikácia ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona.

K uvedenému krajský súd dopĺňa, že podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona sa za čas spáchania pokračovacieho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, považuje čas ukončenia trestného činu, t. j. okamih, kedy bol ukončený posledný útok (R 94/2002), pričom platí, že moment, ktorý delí pokračovanie jedného páchatela v konaní na dva samostatné skutky, je moment oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia. V prejednávanom prípade (skutok opísaný v bode 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku, ktorý bol spáchaný obžalovaným dňa 02.01.2022) pokračovanie konania obžalovaného (skutkom spáchaným dňa 28.01.2022) nebolo prerušené oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, pretože najskorší dátum, kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému oznámené, je deň 09.05.2022, čím je naplnená aj podmienka ustanovenia § 122 ods. 13 Trestného zákona na posúdenie konania ako pokračovací trestný čin.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, krajský súd ďalej pripomína, že konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu ku skoršiemu a podľa tohto ustanovenia zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných sním v jednočinnom súbehu. Vyplýva to nielen z viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, ako to § 41 ods. 3 Trestného zákona výslovne ustanovuje, ale aj z toho, že súd nemôže meniť právnu kvalifikáciu skoršieho rozsudku, okrem zmeny, vyvolanej doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok (útoky) pokračovacieho trestného činu v novom výroku o vine za tento čin. Viazanosť skorším rozsudkom v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona nebráni uloženiu spoločného trestu podľa tohto ustanovenia a zároveň úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ak súd zistí, že v súlade s § 122 ods. 13 Trestného zákona oznámením vznesenia obvinenia pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ktorý je predmetom konania v novopredjednávanej veci, došlo k prerušeniu jednoty skutku vo vzťahu ku konaniu považovanému predchádzajúcim rozsudkom za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.12.2010, sp. zn. 2Tdo 43/2010, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2012 pod por. č. 12).

Na základe uvedených skutočností bolo povinnosťou okresného súdu zrušiť predchádzajúci výrok o uloženom treste, ako i výrok o vine v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022 a zmeniť, resp. doplniť skutkové zistenia zrušeného výroku o vine práve o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Tento postup by odôvodňoval kvalifikovať čiastkový útok opísaný v bode 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku okrem iného aj ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Keďže sa týmto okresný súd dôsledne neriadil, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v bode 2/ v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol.

K výroku o treste:

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona).

Keďže na základe vyššie uvedených skutočností (str. 8 -9 tohto rozsudku) krajský súd vyhodnotil skutok uvedený v bode 2/ napadnutého rozsudku ako ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu a okresný súd túto skutočnosť pri ukladaní trestu náležite nezohľadnil, čím porušil pri ukladaní trestu obžalovanému Trestný zákon, krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku v bode 2/ sám rozhodol o treste pre obžalovaného.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel', bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladáný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Obžalovanému A. B. uložil spoločný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov, za použitia § 41 ods. 3 Trestného zákona a za priznania jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a za priznania jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

K osobe obžalovaného :
v registri trestov má 6 záznamov

v CESDAP – Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má 20 záznamov
zamestnaný bol brigádne Bučany -bioplynka
družka, jedno maloleté dieťa

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného postupoval nesprávne, keď vo výroku o treste v bode 2/ napadnutého rozsudku opomenul zohľadniť priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a zároveň trestný čin úprimne oľutoval. Nakoľko na uvedenú skutočnosť poukázal aj prokurátor vo svojich odvolacích dôvodoch, túto krajský súd pri ukladaní trestu zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Rovnako okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval dôsledne, keď skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Nakoľko táto okolnosť už bola zohľadnená pri ukladaní spoločného trestu a išlo by tak o dvakrát prihliadnuté na tú istú okolnosť, odvolací súd obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona nepriznal. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, okresný súd ustálil správne, čo nakoniec prokurátor v odvolaní ani nenamietal.

Vyššie uvedené pochybenie okresného súdu sa následne premietlo aj do nesprávneho ustálenia pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď správne mal byť pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností kvalifikovaný ako rovnaký, bez vplyvu na trestnú sadzbu uvedenú v Osobitnej časti Trestného zákona.

Pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému bolo potrebné vychádzať z vyššie uvedených skutočností ohľadom výroku o vine a pokračovacom charaktere spáchanej trestnej činnosti, a preto na čiastkový útok v bode 2/ napadnutého rozsudku, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 41 ods. 3 Trestného zákona o spoločnom treste. Tento trest však nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 0T/26/2022, právoplatným dňa 31.01.2022, preto krajský súd uložil obžalovanému spoločný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku okresného súdu vecne správny výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 13.01.2016 sp.zn. 2T/179/2015 – trest vykonaný 07.08.2016, dňa 01.12.2016 nariadený výkon zvyšku trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 18.11.2009 sp.zn. 2T/228/2009, z ktorého bol podmiennečne prepustený, trest vykonal 27.11.2018). V tomto smere nakoniec prokurátor žiadne námietky neuplatnil.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Napadnutý skutok obžalovaný spáchal po tom, čo mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Galante č. ORPZ-GA-ODI2-2020/006190 zo dňa 27.11.2020, právoplatným toho dňa, bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od 27.11.2020. Išlo teda o konanie v súvislosti s porušovaním predpisov pri vedení motorového vozidla, ktorého sa navyše dopustil len krátko na to, čo mu bol zadržaný vodičský preukaz. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopustil konaní, ktorým porušil predpisy o cestnej premávke aj napriek predchádzajúcemu postihnutiu, čo svedčí o jeho ľahostajnom postoji k rešpektovaniu zákonov. Po zhodnotení všetkých skutočností krajský súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 (troch) rokov. Z hľadiska potrestania obžalovaného je takto uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá spolu s uloženým trestom odňatia slobody primeraným a zákonným. Takto uložený trest obžalovanému musí byť pre neho dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu, v opačnom prípade by už mohol byť postihnutý nepochybne prísnejším trestom.

Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatelov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou. Takto uložený trest krajský súd považuje za dostatočný, primeraný a spravodlivý, spôsobilý odradiť obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v bode 2) v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.